

[Peter Larsen.]

havde fået skabt en samlet løsning af disse spørgsmål, så alle var kommet med, havde man også administrativt kunnet gennemføre forenklinger, som ville have betydet en betydelig større effektivitet i selve lovgivningen og knap så stor gene over for erhvervslivet.

Regeringen må erkende, at det er en dyr og besværlig administration, der er forbundet med den nuværende ordning i ATP, besværlig navnlig for de mindre selvstændige erhvervsdrivende, og vi, der har med disse problemer at gøre, har i hvert fald følt, hvor vanskeligt det er at få disse ting til at fungere, når man kører på den måde med kontonumre o. lign. Den sammenblanding, der her finder sted, ser jo lidt anderledes ud inde fra de offentlige kontorer og fra de store virksomheder med interessekontorer, end de gør ude hos de mindre selvstændige erhvervsdrivende og deres bedrifter.

Derfor burde man finde frem til en anden ordning for indbetaling, således at man i stedet for at have en konto for hver enkelt udbetalte eller indbetalte beløbene i forhold til udbetalt arbejds løn. Når alle lønmodtagere er med under ordningen, er alle jo reelt dækket. Jeg tror, man skulle overveje en udgang i den retning, så havde man også lettere ved at finde de administrative forenklinger, herunder navnlig i opkrævningsformen. Vi har jo peget på, at man kunne foretage opkrævningen på skattebilletten.

Selv om loven af mange bliver betragtet som et fremskridt i social henseende, må vi ikke være blinde for, at den hos andre grupper af borgere har skabt megen og berettiget irritation. Denne irritation bliver ikke mindre af, at man nu fører nye grupper ind, uden at man forsøger at skabe den samlede løsning, som måtte være rimelig. For jeg tror, der er mange, der gerne ville med, hvis man kunne fjerne forskelsbehandlingen.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed uddybe dette forhold mere; det må vi vende tilbage til i udvalget, når vor ordfører i dette spørgsmål, det ærede medlem hr. Henry Christensen, der er forhindret i øjeblikket, kan få lejlighed til mere detaljeret at gå ind i en afvejning af disse forhold. Jeg vil

fastslå, at vi principielt kan tilslutte os de tanker, der er nedfældet i det foreliggende lovforslag, men der er visse forhold, vi i udvalget skal have nærmere undersøgt. Vi lægger navnlig vægt på, at man også tager op til overvejelse de virkninger for andre borgere, som dette jo har. Den udgift for staten, det bliver, skal jo betales også af dem, der fortsat er udenfor, og selv om beløbene er relativt små, må det og vil det blive følt som en endnu større forskelsbehandling. Derfor vil vor endelige stilling til selve lovforslaget være afhængig af karakteren og resultaterne af det udvalgsarbejde, der nu forestår.

Jeg vil til slut endnu en gang understrege, at det for venstre er helt afgørende, at man får en samlet løsning af tillægspensionsspørgsmålene. Vi henstiller til regeringen, at man snarest muligt tager fat på at løse dem efter de retningslinjer, som er kommet til udtryk.

Asger Jensen: Da loven om ATP blev vedtaget, rejste vi fra konservativ side problemet om tjenestemændene og sagde, at det måtte afklares. Vi havde ønsket afklaringen fremskyndet, sådan at det dengang kunne være blevet vedtaget, enten at tjenestemændene kom med under ATP, eller at de fik kompensation for ikke at komme med.

Nu er man ved forhandling enedes om, at tjenestemændene bør med under ATP, og det kan vi fra konservativ side tiltræde, men det er muligt, man bør tage op til overvejelse, om ordningen kan administreres på en anden måde, end den bliver for lønmodtagerne. Det er i det hele taget min opfattelse, at der har ikke været megen kritik af selve ATP, heller ikke fra de arbejdsgivere, der skulle betale til den, men der har unægtelig været en betydelig kritik af den måde, ordningen administreres på. Her kan folketinget selvfølgelig sige: den administreres på den måde, som er aftalt mellem arbejdsgivere og lønmodtagere, og der var vel også en vis rimelighed i for folketinget at sige: det er ikke rimeligt, at folketinget skal bestemme, at det skulle være på en anden måde, da det jo faktisk var en slags privat aftale mellem de to parter. Men her kommer jo da i hvert fald staten i meget høj grad ind som arbejds-